

mas tanulás, sok szereplés, utazás, tartalmas diákélet jellemezte. E sorok írója 2002-ben vált meg az iskolától.

A 60 év elteltével a tagozat ma is eredményesen működik. Vonzereje a sok egyéb lehetőség ellenére szinte változatlan. Igazolva ezzel is a kolályi koncepció életképességét és a zene csodálatos nevelőerejét!

Dinyés István

Emlékezés Andor Ilonára

Folyóvíz az élet...

Csodálatos cseremisz pentaton dallam, tömör, veretes szöveg – egyszerűségében mély és tiszta – a Bicinia Hungarica sorozat IV. kötetének ez a darabja. Nem véletlen, hogy a 110 éve született Liszt díjas, Érdemes és Kiváló művész, az Edison és Cohen díjas karnagy, a postumus Magyar Örökségdíjas pedagógus,

Pécsvárad Díszpolgára **Andor Ilona** legkedvesebb biciniuma volt.

Az 1949-ben általa alapított Kodály Leánykar – akik elsőként kaptak engedélyt Kodálytól a névviselésre – 1995-ben újra alakulva immár *Andor Ilona Baráti Társaság Kodály Kórusa* névvel működik és nem szűnő tisztelettel és lelkesedéssel őrzi példaképe emlékét. Ez év tavaszán az „In memoriam Andor Ilona 110” jubileumi programsorozat minden alkalmával felcsendült a címben szereplő bicinium.

Először április 5.-én Kecskeméten a róla elnevezett utcában a Magyar Kodály Társasággal, a Kodály Intézettel és az Önkormányzattal karöltve koszorúztak.

dr. Ittész Mihály az MKT elnöke és Mák Kornél alpolgármester személyes hangú szavakkal méltatta Andor Ilona emlékét, Erdei Péter és Kéri Laura az Intézet nevében koszorút helyeztek el. Az ünnepség után dr. Ittész Mihály és Kéri Laura a Kodály Intézetben fogadta a kórust, ahol megtekintették az évforduló alkalmából összeállított a kórus tagjainak is sok újdonságot tartalmazó igényes kiállítás tárlóit, majd ének-léssel egybekötött korabeli mozgókép anyagokat néztek meg.

Április 11.-én a Leővey Klára Gimnáziumban ahol több, mint 40 évig tanított, a kórus és egykori tanítványai emlékeztek. Április 25.- én a budapesti Tóth Kálmán utcában a ferencvárosi Önkormányzattal – Bácskai János polgármesterrel – közösen tisztelegtek névadójuk emléke előtt, aki életével, elkötelezettségével, munkásságával követendő példát állított, akitől egész életükre ható élményeket kaptak.

Ezen kívül április 12.-én az Óbudai temetőben a Nemzeti Kegyeleti Emlékbizottság által helyrehozott sírnál közösen emlékeztek a róla elnevezett iskola kórustagjaival és zenei igazgatóságával és régi tanítványaival.

Három alkalommal hangversenyt is adtak. **Április 5-én**, Kecskeméten a Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskola Kórusaival (Aurin, Miraculum, Antanténusz). **Május 17-én** az iskola Díszteremében, meghívott vendégként léptek fel a róla elnevezett iskola évváró hangversenyén.

A kórus anyaiskolájában – Leővey Klára Gimnázium - az emléktábla koszorúzás előtt B. Horváth Andrea nyílt kóruspróba keretében tartott előadást Andor Ilonáról és munkásságáról, melyet **május 23.-án**, az Andor Ilona Ének – Zenei Általános és Alapfokú Művészeti Iskola tanulóinak és érdeklődő tanárainak megismételt. A nagyszabású programsorozat egyik kiemelkedő eseménye az emlékhangverseny a Magyar Nemzeti Galériában a KÓTA szervezésében, betegség miatt, **október 12.-re** lett elhalasztva.

A IX. kerületben a Haller téri Szent Vince templomban emlékmisén énekeltek majd mini koncerttel örvendeztették meg a hallgatóságot.

Közreműködött Breinich Beáta és Krajnyák Dalma ének valamint Csörgei Miklós orgonán.

Az egykori énekes, tanítvány, a mai kórus karnagya így emlékezett róla a kecskeméti koszorúzáson:

„Neve, művészete összeforrott Kodály Zoltánéval, a két embert összekötő igen erős kapocs a gyermekek iránti elkötelezettség és szeretet volt. Annak idején „gyémántokat szóró asszony”-ként jellemezte őt a zenész- költő- barát *Raics István*, s ebből a gyémántból nekünk is jutott, de azok is részesültek akik lemezeit vagy koncertjeit hallgatva ismerték meg őt. Rám különösen sokat szórt, pedig csak a sors kiszámíthatatlansága okán kerültem keze alá gimnazistaként. Azóta sem nekem, sem a kórus tagjainak nincs más mérce, mint ő – akármilyen pályára állított is bennünket az élet. Azért élt, hogy Kodály és Bartók műveit a legmagasabb hőfokon tolmácsolja, ezeket számos lemezen, tv és rádió felvételeken az utókornak örökül hagyta, hogy ezzel is mintapéldát adjon.

Egy mindenkiért, mindenki egyért, volt egyik kedvelt mondata. Csak értünk élt, jókor reggel kezdte a Ranolderben, majd Leöveyben és otthon folytatva fáradhatatlanul a Tóth Kálmán utcában, szerényen, határtalan szorgalommal, kiemelkedő művészi adottsággal, igényességgel. Kezének rebbenését, szeme villanását, nézésének mélységét, szuggesztivitását kitörölhetetlenül, féltett kincsként őrizzük – Az erőt, mellyel emlékét őrizzük, belőle merítjük még ma is, és ezután is!”

B. Horváth Andrea